

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והורה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-כיצד מעברין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
כל עיר שיש בה מעלות ומורדות - אדם ובהמה שבה מתים בחצי ימיהן.	רב יהודה אמר רב:										◊	גו.
מתים סלקא דעתך?											◊	גו.
אלא אימא: מזקינים בחצי ימיהן.											◊	גו.
הני מולייתא דבי בירי ודבי נרש אוקנון.	רב הונא בריה דרב יהושע:										◊	גו.
בא לרבעה - מרבעה בריבוע עולם, נותן צפונה לצפון עולם ודרומה לדרום עולם. וסימניך: עגלה בצפון ועקרב בדרום.	תנו רבנן:										◊	גו.
אם אינך יודע לרבעה בריבוע של עולם - מרבעה כמין התקופה. כיצד? חמה יוצאה ביום ארוך ושוקעת ביום ארוך - זה הוא פני צפון. חמה יוצאה ביום קצר ושוקעת ביום קצר - זה הוא פני דרום. תקופת ניסן	רבי יוסי:										◊	גו.
ליתנהו להני כללי.	רב מרשיא:										◊	גו.
לא יצאה חמה מעולם מקרן מזרחית ושקעה בקרן מערבית צפונית, ולא יצאה חמה מקרן מזרחית דרומית ושקעה בקרן מערבית דרומית.	דתניא:										◊	גו.
אין תקופת ניסן נופלת אלא בארבעה רבעי היום, או בתחלת היום, או בתחלת הלילה, או בחצי היום או בחצי הלילה. ואין תקופת תמוז נופלת אלא או בשלש שעות או בתשע שעות, בין ביום ובין בלילה. ואין תקופת טבת נופלת אלא או בארבע ומחצה או בעשר ומחצה, בין ביום ובין בלילה. ואין בין תקופה לתקופה אלא תשעים ואחד יום ושבע שעות ומחצה, ואין תקופה מושכת מחברתה אלא חצי שעה.	שמואל:										◊	גו.
אין לך תקופת ניסן שנופלת בצדק שאינה משכרת את האילנות, ואין לך תקופת טבת שנופלת בצדק שאינה מייבשת את הורעים, והוא דאיתליד לבנה או בלבנה או בצדק.	ואמר שמואל:										◊	גו.
המרבע את העיר עושה אותה כמין טבלא מרובעת, וחזור ומרבע את התחומין, ועושה אותן כמין טבלא מרובעת. וכשהוא מודד לא ימדוד מאמצע הקרן אלפים אמה - מפני שהוא מפסיד את הזויות, אלא מביא טבלא מרובעת שהיא אלפים אמה על אלפים אמה, ומניחה בקרן באלכסונה, נמצאת העיר משתכרת ארבע מאות אמות לכאן וארבע מאות אמות לכאן, נמצאו תחומין משתכרין שמונה מאות אמות לכאן ושמונה מאות אמות לכאן, נמצאו העיר ותחומין משתכרין אלף ומאתים לכאן ואלף ומאתים לכאן.	תנו רבנן:										◊	גו.
ומשכחת לה במתא דהויא תרי אלפי אתרי אלפי.	אביי:										◊	גו.
תחום ערי לויים אלפים אמה, צא מהן אלף אמה מגרש - נמצא מגרש רביע, והשאר שדות וכרמים.	תניא, אמר רבי אליעזר ברבי יוסי:										◊	גו.
מנא הני מילי?											◊	גו.
דאמר קרא (במדבר ל"ה) מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב. אמרה תורה: סבב את העיר באלף, נמצא מגרש רביע.	רבא:										◊	גו.
רביע? פלגא הוין?											◊	גו.
משכחת לה במתא דהויא תרי אלפי אתרי אלפי. תחום כמה הויא - שיתסר, קרנות כמה הויין - שיתסר. דל תמניא תתחומין, וארבעה דקרנות - כמה הוי, - תריסר.	רבא: בר אדא משוחאדא אסברה לי:										◊	גו.
נמצא מגרש רביע, טפי מתלתא נינהו?											◊	גו.
אייתי ארבעה דמתא שדי עלייהו											◊	גו.
אכתי תילתא הוין											◊	גו.
מי סברת בריבועא קאמר? בעיגולא קאמר. כמה מרובע יתר על העגול - רביע, דל רביע מינייהו - פשו להו תשעה, ותשעה מתלתין ושיתא ריבועא, הוי.											◊	גו.
משכחת לה נמי במתא דהויא אלפא באלפא. תחומין כמה הוו - תמניא, קרנות כמה הוו - שיתסר, דל ארבע דתחומין וארבע דקרנות, כמה הוי - תמניא.	אביי:										◊	גו.
תילתא הוין											◊	גו.
מי סברת בריבועא קאמר? בעיגולא קאמר. כמה מרובע יתר על העגול - רביע, דל רביע - פשו לה שיתא, ושיתא מעשרים וארבע ריבועא הוי.											◊	גו.
מאי רביע - רביע דתחומין.	רבינא:										◊	גו.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-כיצד מעברין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי רביע - רביע דקרנות.	רב אשי:											◊	גז.
והא סביב כתיב	רבינא לרב אשי:		?										גז.
מאי סביב - סביב דקרנות. דאי לא תימא הכי, גבי עולה דכתיב (ויקרא א') וזרקו את הדם על המזבח סביב, הכי נמי סביב ממש? אלא מאי סביב - סביב דקרנות, הכי נמי: מאי סביב - סביב דקרנות.												◊	גז.
והא איכא מורשא דקרנתא												?	גז.
במתא עיגולתא.												!	גז.
והא ריבעוק												?	גז.
אימור דאמרינן חזינן כמאן דמרבעא, רבועי ודאי מי מרבענא?												!	גז.
מכדי, כמה מרובע יתר על העגול - רביע, הני תמני מאה שית מאה ושיתין ושבע נכי תילתא הון	רב חנילאי מחזנאה לרב אשי:											?	גז.
הני מילי בעיגולא מגו רבוע, אבל באלכסונא - בעינא טפי.	אמר ליה: [רב אשי]											!	גז.
כל אמתא בריבוע - אמתא ותרי חומשי באלכסונא.	דאמר מר:											■	גז.
נותנין קרפף לעיר. דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											◆	גז.
לא אמרו קרפף אלא בין שתי עירות, אם יש לזו שבעים אמה ושיריים ולזו שבעים אמה ושיריים - עושה קרפף את שתיהן להיות אחד.	חכמים:											◆	גז.
וכן שלושה כפרים המשולשין, אם יש בין שנים היצוניה מאה וארבעים ואחת ושליש - עשה אמצעי את שלשתן להיות אחד.												■	גז.
מנא הני מילי?												^	גז.
דאמר קרא (במדבר ל"ה) מקור העיר וחוצה, אמרה תורה: תן חוצה, ואחר כך מדוד.	רבא:											!	גז.
לא אמרו וכו'.	חכמים:											■	גז.
נותנין קרפף לזו וקרפף לזו.	איתמר, רב הונא:											◆	גז.
קרפף אחד לשתיהן.	חייא בר רב:											◆	גז.
לא אמרו קרפף אלא בין שתי עירות.	תנן, וחכמים אומרים:											■	גז.
תיובתא דרב הונא												?	גז.
מאי קרפף - תורת קרפף, ולעולם קרפף לזו וקרפף לזו.	אמר לך רב הונא:											!	גז.
הכי נמי מסתברא												■	גז.
אם יש לזו שבעים אמה ושיריים ולזו שבעים אמה ושיריים - עושה קרפף לשתיהן להיות אחד.	מדקתני סיפא:											■	גז.
שמע מינה.												■	גז.
לימא תיהוי תיובתיה דחייא בר רב												?	גז.
הא מני - רבי מאיר היא.	אמר לך חייא בר רב:											!	גז.
אי רבי מאיר היא, הא תני ליה רישא:												?	גז.
נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר	[רישא][רבי מאיר]											?	גז.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key:מקרא-</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

עירובין-כיצד מעברין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	
מימרא																									
צריכא, דאי מההיא הוה אמינא: חד לחדא, וחד לתרתי, קא משמע לן דלתרתי תרי יהבינן להו. ואי אשמעינן הכא - משום דחזיקא תשמישתייהו אבל התם דלא דחיקא תשמישתייהו - אימא לא, צריכא. וכן שלשה כפרים המשולשין, אם יש בין שנים החיצונים מאה וארבעים ואחת אמה ושליש - עושה אמצעי את שלשתן להיות אחד.	תנן:																								
טעמא דאיכא אמצעי, הא ליכא אמצעי - לא.																									
תיובתא דרב הונא																									
לא משולשין ממש, אלא רואין: כל שאילו מטיל אמצעי בנייהן ויהיו משולשין, ואין בין זה לזה אלא מאה וארבעים אמה ואחת ושליש - עשה אמצעי את שלשתן להיות אחד.	אמר לך רב הונא: הא אתמר עלה אמר רבה אמר רב אידי אמר רבי תנינא:																								
כמה יהא בין חיצון לאמצעי?	רבא לאביי:																								
אלפים אמה.	אמר ליה: [אביי]																								
והא את הוא דאמרת: כוותיה דרבא בריה דרבה בר רב הונא מסתברא	[רבא]																								
יותר מאלפים אמה	דאמר: [רבה בר רב הונא]																								
הכי השתא התם - איכא בתים, הכא - ליכא בתים.																									
כמה יהא בין חיצון לחיצון?	ואמר ליה רבא לאביי:																								
כמה יהא? מאי נפקא לך מינה? כל שאילו מכניס אמצעי בנייהן ואין בין זה לזה אלא מאה וארבעים ואחת ושליש.	אמר ליה: [אביי]																								
ואפילו ארבעת אלפים אמה?	[רבא]																								
אין.	אמר ליה: [אביי]																								
עיר העשויה קקשת, אם יש בין שני ראשיה פחות מארבעת אלפים אמה - מודדין לה מן היתר, ואם לאו - מודדין לה מן הקשת	והאמר רב הונא:																								
התם ליכא למימר מלי, הכא - איכא למימר מלי.	אמר ליה: [אביי]																								
הרי בני אקיסטפון דמשחינו להו תחומא מהאי גיסא דארדשיר, ובני דארדשיר משחינו להו תחומא מהאי גיסא דאקיסטפון, הא איכא דגלת דמפסקא יתר ממאה וארבעים ואחת ושליש נפק אחוי ליה הנך אטמהתא דשורא, דמבלעי בדגלת בשבעים אמה ושיריים.	רב ספרא לרבא:																								
אין מודדין אלא בחבל של חמשים אמה, לא פחות ולא יותר.	[רבא]																								
ולא ימדוד אלא כנגד לבו.																									
היה מודד והגיע לגיא או לגדר - מבליעו וחוזר למדתו. הגיע להר - מבליעו וחוזר למדתו, ובלבד שלא יצא חוץ לתחום.																									
אם אינו יכול להבליעו - בוז אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר: שמעתי שמקדרין בהרים.	[רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר]																								
מנא הני מילי?																									
דאמר קרא (שמות כ"ז) אך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים, אמרה תורה: בחבל של חמשים אמה מדוד.	רב יהודה אמר רב:																								
האי מיבעי ליה ליטול חמשים ולסבב חמשים																									
אם כן לימא קרא חמשים חמשים, מאי חמשים בחמשים - שמעת מינה תרתין.																									
לא פחות ולא יותר																									

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
O מעשה-story **answer-שאלה-question** ^
! תירוץ-answer **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

עירובין-כיצד מעברין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
עמוק מאה ורוחב חמשים - מבליעו, ואם לאו - אין מבליעו.	איתיביה אביי:								◊			נה:
הוא דאמר כאחרים									!			נה:
אפילו עמוק אלפים ורוחב חמשים מבליעו.	דתניא, אחרים:								!			נה:
אפילו יתר מאלפים.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף:								!			נה:
כמאן? דלא כתנא קמא ולא כאחרים									◊			נה:
התם שאין חוט המשקולת יורד כנגדו, הכא - בחוט המשקולת יורד כנגדו.									!			נה:
וכי אין חוט המשקולת יורד כנגדו עד כמה?									^			נה:
ארבע.	אבימי:								!			נה:
ארבע.	וכן תני רמי בר יחזקאל:								■			נה:
הגיע להר מבליעו וחוזר למידתו.												נה: <
לא שנו אלא בהר המתלקט עשרה מתוך ארבע, אבל בהר המתלקט עשרה מתוך חמש - מודדו מדידה יפה.	רבא:											נה:
רב הונא בריה דרב נתן מתני לקולא	[רב הונא בריה דרב נתן]											נה:
לא שנו אלא בהר המתלקט עשרה מתוך חמש, אבל בהר המתלקט עשרה מתוך ארבע - אומדו והולך לו.	רבא:											נה:
ובלבד שלא יצא חוץ לתחום.												נה: <
מאי טעמא?												נה:
גזירה שמא יאמרו מדת תחומין באה לכאן.	רב כהנא:								!			נה:
אם אינו יכול להבליעו.												נה: <
כיצד מקדירין? תחתון כנגד לבו, עליון כנגד מרגלותיו.	תנו רבנן:											נה:
אין מקדירין אלא בחבל של ארבע אמות.	אביי, נקטינן:											נה:
אין מקדירין לא בעגלה ערופה ולא בערי מקלט, מפני שהן של תורה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											נה:
אין מודדין אלא מן המומחה.												נה: מ
ריבה למקום אחד ומיעט למקום אחר - שומעין למקום שריבה. ריבה לאחד ומיעט לאחד - שומעין למרובה.												נה:
ואפילו עבד אפילו שפחה נאמנין לומר עד כאן תחום שבת. שלא אמרו חכמים את הדבר להחמיר, אלא להקל.												נה:
למקום שריבה - אין, למקום שמיעט - לא?									◊			נה: ג
אימא: אף למקום שריבה.									!			נה: ג
ריבה לאחד ומיעט לאחד כל												נה: <
הא תו למה לי? היינו הך												נה: ג
הכי קאמר: ריבה אחד ומיעט אחד - שומעין לזה שריבה.												נה: ג

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והורה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין- כיצד מערבין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובלבד שלא ירבה יותר ממדת העיר באלכסונא.	אביי:										■	◊	נט.
שלא אמרו חכמים את הדבר להחמיר אלא להקל.											■	<	נט.
לא אמרו חכמים את הדבר להקל, אלא להחמיר	והתניא:										■	◊	נט.
לא להקל על דברי תורה אלא להחמיר על דברי תורה, ותחומין דרבנן.											!	◊	נט.
עיר של יחיד ונעשית של רבים - מערבין את כולה.											■		נט.
ושל רבים ונעשית של יחיד - אין מערבין את כולה, אלא אם כן עשה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה, שיש בה חמשים דיורין, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]										■	◆	נט.
שלש הצירות של שני בתים.	רבי שמעון:										■	◆	נט.
היכי דמי עיר של יחיד ונעשית של רבים?											^		נט.
כגון דאיסקרתא דריש גלותא.	רב יהודה:										!	◊	נט.
מאי טעמא? אילימא משום דשכיחי גבי הרמנא מדכרי אהדי - כולהו ישראל נמי בצפרא דשבתא שכיחי גבי הדד?	אמר ליה רב נחמן:										?		נט.
כגון דיסקרתא דנתוואי.	אלא אמר רב נחמן:										!	◊	נט.
עיר של יחיד ונעשית של רבים ורשות הרבים עוברת בתוכה כיצד מערבין אותה? עושה להי מכאן ולחי מכאן, או קורה מכאן וקורה מכאן, ונושא ונותן באמצע, ואין מערבין אותה לחצאין, אלא: או כולה, או מבוי מבוי בפני עצמו.	תנו רבנן:										■	◊	נט.
היתה של רבים והרי היא של רבים ואין לה אלא פתח אחד - מערבין את כולה.											■	◊	נט:
מאן תנא דמיערבא רשות הרבים?											^		נט:
רבי הונא בריה דרב יהושע:	רבי יהודה היא										!	◊	נט:
מי שיש לו שני בתים בשני צידי רשות הרבים - עושה להי מכאן ולחי מכאן, או קורה מכאן וקורה מכאן ונושא ונותן באמצע.	דתניא. יתר על כן אמר רבי יהודה:										■	◆	נט:
אין מערבין רשות הרבים בכך.	אמרו לו: [רבנן]										■	◆	נט:
ואין מערבין אותה לחצאין.	אמר מר:										■	<	נט:
לא אמרו אלא לארכה, אבל לרחבה - מערבין.	רב פפא:										■	◊	נט:
כמאן - דלא כרבי עקיבא, דאי כרבי עקיבא											?		נט:
רגל המותרת במקומה אוסרת אפילו שלא במקומה	הא אמר: [רבי עקיבא]										■	?	נט:
אפילו תימא רבי עקיבא עד כאן לא קאמר רבי עקיבא התם - אלא בשתי הצירות זו לפניו מזו, דפנימית לית לה פיתחא אחרינא. אבל הכא - הני נפקי בהאי פיתחא, והני נפקי בהאי פיתחא.											!	◊	נט:
לא תימא לארכה הוא דלא מערבין, אבל לרחבה מערבין - אלא אפילו לרחבה נמי לא מערבין.	איכא דאמרי, אמר רב פפא:										■	◊	נט:
כמאן - כרבי עקיבא											?		נט:
אפילו תימא רבנן עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא בשתי הצירות זו לפניו מזו, דפנימית אחדא לדשא ומשתמשא. אבל הכא - מי מצו מסלקי רשות הרבים מהכא.											!	◊	נט:
או כולה או מבוי מבוי בפני עצמו.	אמר מר:										■	<	נט:
מאי שנא דלחצאין דלא - דאסרי אהדי מבוי מבוי נמי אסרי אהדי?											?		נט:
הכא במאי עסקינן כגון דעבוד דקה.											!	◊	נט:

Talmud Navigator

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

עירובין-כיצד מעברין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ר	ס	ת
מימרא	אחד מבני מבוי שעשה דקה לפתחו - אינו אוסר על בני מבוי.															
אמר רבא	וכי הא דאמר רב אידי בר אבין אמר רב חסדא:															
אמר רבא	היתה של רבים והרי היא כל.															
אמר רבא	רבי זירא עירבה למתא דבי רבי חייא ולא שבק לה שזור.															
אמר רבא	מאי טעמא עבד מר הכי?															
אמר רבא	אמר ליה אביי: סבי דידא אמרי לי: רב חייא בר אסי מערב כולה. ואמינא: שמע מינה עיר של יחיד ונעשית של רבים היא.															
אמר רבא	לדידי אמרו לי הנהו סבי: ההיא אשפה הוה לה מחד גיסא, והשתא דאיפניא לה אשפה - הוה לה כשני פתחים, ואסיר.															
אמר רבא	אמר ליה: לאו אדעתא.															
אמר רבא	סולם מכאן ופתח מכאן מהו?															
אמר רבא	אמר ליה: [רבה] הכי אמר רב: סולם תורת פתח עליו.															
אמר רבא	לא תציתו ליה															
אמר רבא	הכי אמר רב אדא אמר רב: סולם תורת פתח עליו, ותורת מחיצה עליו.															
אמר רבא	תורת מחיצה עליו - כדאמרן, תורת פתח עליו - בסולם שבין שתי חצירות, רצו - אחד מערב, רצו - שנים מערבין.															
אמר רבא	ומי אמר רב נחמן הכי?															
אמר רבא	אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא עירבו, אם יש לפנייה דקה ארבעה - אינה אוסרת, ואם לאו - אוסרת															
אמר רבא	הכא במאי עסקינן - בדלא גבוה מרפסת עשרה.															
אמר רבא	ואי לא גבוה מרפסת עשרה, כי קא עביד דקה מאי הוי?															
אמר רבא	במגופת עד עשר אמות, דכיון דעביד דקה - איסתלוקי איסתלוק ליה מהכא.															
אמר רבא	רבי יהודה אמר שמואל: כותל שרצפה בסולמות, אפילו ביתר מעשר - תורת מחיצה עליו.															
אמר רבא	רמי ליה רב ברונא לרב יהודה במעצרתא דבי רב חנינא:															
אמר רבא	אנשי מרפסת ואנשי חצר ששכחו ולא עירבו, אם יש לפנייה דקה ארבעה - אינה אוסרת, ואם לאו - אוסרת															
אמר רבא	הכא במאי עסקינן - דלא גבוה מרפסת עשרה.															
אמר רבא	ואי לא גבוה מרפסת עשרה, כי עביד דקה מאי הוי?															
אמר רבא	במגופת עד עשר אמות, דכיון דעביד דקה - איסתלוקי איסתלק מהכא.															
אמר רבא	הנהו בני קקונאי דאתי לקמיה דרב יוסף, אמרו ליה: הב לן גברא דליערב לן מאתין.															
אמר רבא	אמר ליה לאביי: זיל ערב להו, וחזי דלא מצוותה עלה בני מדרשא															
אמר רבא	אזל חזא להנהו בתי דפתחיה לנהרא, אמר: הני להו שזור למתא.															
אמר רבא	הדר אמר: אין מערבין את כולה תנן, מכלל דאי בעי לערובי מצי מערבי אלא איעביד להו כווי דאי בעו לעירובי דרך חלונות מצו מערבי.															
אמר רבא	הדר אמר: לא בעי - דהא רבה בר אבוא מערב לה לכולה מחווא ערסייתא ערסייתא משום פירא דבי תורי, דכל חד וחד חזי שזור לחבריה, ואף על גב דאי בעו לערובי בהדי הדדי לא מצו מערבי.															

מימרא-statement ■
קושיא-challenge †
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

עירובין- כיצד מעברין		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא	מאן דאמר											
הדר אמר: לא דמי, התם - אי בעי לערובי דרך גגות והני לא מערבי, הילכך נעבדן כווי.	[אביי]											◊
הדר אמר: כווי נמי לא בעי, דההוא בי תיבנא דהוה ליה למר בר פופידתא מפומבדיתא, ושויה שויר לפומבדיתא.	[אביי]											◊
אמר: היינו דאמר לי מר חזי דלא מצווחת עלה בבי מדרשא.	[אביי]											◊
אלא אם כן עשה חוצה לה כעיר חדשה.												◊
עיר אחת היתה ביהודה והחדשה שמה, והיו בה חמשים דיורים אנשים ונשים וטף, ובה היו משערים חכמים, והיא היתה שויר.	תניא, אמר רבי יהודה:											◊
חדשה מהו?	איבעיא לה:											◊
חדשה, כי היכי דאיהי היא שויר לגדולה - גדולה נמי היא שויר לקטנה												◊
אלא: כעין חדשה מהו?												◊
בעיא שויר	חד: [רב הונא/ רב יהודה]											◊
לא בעיא שויר.	וחד: [רב הונא/ רב יהודה]											◊
רבי שמעון אומר שלש הצירות וכו'.												◊
הלכה כרבי שמעון.	רב חמא בר גוריא אמר רב:											◊
אפילו בית אחד וחצר אחת.	רבי יצחק:											◊
חצר אחת סלקא דעתך?												◊
אלא אימא: בית אחד בחצר אחת.	[רבי יצחק]											◊
הא דרבי יצחק גמרא או סברא?	אבי לרב יוסף:											◊
מאי נפקא לך מינה?	אמר ליה: [רב יוסף]											◊
גמרא גמור זמורתא תהא?	אמר ליה: [אביי]											◊
מי שהיה במזרח ואמר לבנו ערב לי במערב, במערב ואמר לבנו ערב לי במזרח, אם יש הימנו ולביתו אלפים אמה ולעירובו יותר מכאן - מותר לביתו ואסור לעירובו. לעירובו אלפים אמה ולביתו יתר מכאן - אסור לביתו ומותר לעירובו.												◊
הנותן את עירובו בעיבורה של עיר - לא עשה ולא כלום. נתנו חוץ לתחום, אפילו אמה אחת מה שנשכר הוא מפסיד.												◊
קא סלקא דעתך למזרח - למזרח ביתו. למערב - למערב ביתו.												◊
בשלמא הימנו ולביתו אלפים אמה ולעירובו יתר מכאן - משכחת לה, דמטי לביתיה ולא מטי לעירובו. אלא - הימנו ולעירובו אלפים אמה ולביתו יתר מכאן היכי משכחת לה?												◊
מי סברת למזרח למזרח ביתו, למערב למערב ביתו? לא, למזרח - למזרח בנו, למערב - למערב בנו.	רבי יצחק:											◊
אפילו תימא למזרח למזרח ביתו ולמערב למערב ביתו, כגון דקאי ביתיה באלכסונא.	רבא בר רב שילא:											◊
הנותן עירובו בתוך עיבורה וכו'. [נתנו חוץ לתחום...]												◊
חוץ לתחום סלקא דעתך?												◊
אלא אימא: חוץ לעיבורה.												◊
מה שנשכר הוא מפסיד.												◊

<p>◆ חילוקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-כיצד מעברין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה שנשכר ותו לא?											ז	ס.
הנותן את עירובו בתוך עיבורה של עיר - לא עשה ולא כלום. נתנו חוץ לעיבורה של עיר, אפילו אמה אחת - משתכר אותה אמה, ומפסיד את כל העיר כולה, מפני שמדת העיר עולה לו במדת התחום	והתניא:										ז	ס.
לא קשיא כאן - שכלתה מדתו בחצי העיר, כאן - שכלתה מדתו בסוף העיר, וכדרכי אידי											!	ס.
היה מודד ובא, וכלתה מדתו בחצי העיר - אין לו אלא חצי העיר. כלתה מדתו בסוף העיר - נעשית לו העיר כולה כארבע אמות, ומשלימין לו את השאר.	דאמר רבי אידי אמר רבי יהושע בן לוי:										!	ס.
אין אלו אלא דברי נביאות מה לי כלתה בחצי העיר, מה לי כלתה בסוף העיר?	רבי אידי:										ז	ס.
תרוייהו תננהי	רבא:										!	ס.
אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה, ואין אנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה.	[תנן]										!	ס.
מאי טעמא - לאו משום דהני כלתה מדתן בחצי העיר, והני כלתה מדתן בסוף העיר?											!	ס.
ורבי אידי											ז	ס.
אנשי אנשי תני, ומוקים לה בנותן, אבל מודד לא תנן.	[רבי אידי]										!	ס.
ולא?											ז	ס.
ולמודד שאמרנו נותנין לו אלפים אמה. שאפילו סוף מדתו כלה במערה	והתנן:										ז	ס.
סוף העיר איצטריכא ליה, דלא תנן.											!	ס.
מאן דתני אנשי - לא משתבש, ומאן דתני אין אנשי לא משתבש. מאן דתני אנשי לא משתבש - דמוקים לה בנותן, ומאן דתני אין אנשי לא משתבש - דמוקים לה במווד. וחסורי מחסרא והכי קתני: אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה, ואין אנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה. במה דברים אמורים - במווד, אבל מי שהיה בעיר גדולה והניח את עירובו בעיר קטנה, היה בעיר קטנה והניח את עירובו בעיר גדולה - מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה.	רב נחמן:										■	ס.
עיר שיושבת על שפת הנחל, אם יש לפניה דקה ארבעה - מודדים לה משפת הנחל, ואם לאו - אין מודדין לה אלא מפתח ביתו.	רב יוסף אמר רמי בר אבא אמר רב הונא:										■	ס.
דקה ארבע אמות אמרת לן עלה, מאי שנא מכל דקי דעלמא דארבעה?	אמר ליה אבוי:										ז	ס.
התם לא בעיתא תשמישתא הכי בעיתא תשמישתא.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	ס.
מנא אמינא לה	רב יוסף:										■	ס.
התיר רבי שיהו בני גדר יורדין להמתן, ואין בני המתן עולין לגדר.	דתניא: [רבי]										■	ס.
מאי טעמא - לאו משום דהני עבוד דקה והני לא עבוד דקה?											■	ס.
טטרוגי מטטרגי להו בני גדר לבני המתן. ומאי התיר - התקין.	כי אתא רב דימי אמר:										■	ס.
ומאי שנא שבת?											ז	ס.
דשכיחא בה שכרות.											!	ס.
כי אולי להתם נמי מטטרגי להן											ז	ס.
כלבא בלא מתיה שב שנין לא נבח.											!	ס.
השתא נמי מטטרגי בני המתן לבני גדר											ז	ס.
כולי האי לא כייפי להו.											!	ס.

<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>	<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O </p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-כיצד מעברין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עיר העשויה כקשת הואי.	רב ספרא:											◊	סא.
אנשי עיר גדולה ואנשי עיר קטנה הואי.	רב דימי בר חנינא:											◊	סא.
רב כהנא מתני הכי.													סא.
רב טביומי מתני הכי:													סא.
עיר העשויה כקשת הואי	חד: [רב ספרא ורב דימי בר חנינא]												סא.
אנשי עיר קטנה ואנשי עיר גדולה הואי.	וחד: [רב ספרא ורב דימי בר חנינא]												סא.
אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה, ואנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה.													מ
כיצד? מי שהיה בעיר גדולה ונתן את עירובו בעיר קטנה, בעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה - מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה.	[רבנן]											♦	סא.
אין לו אלא ממקום עירובו אלפים אמה.	רבי עקיבא:											♦	סא.
אי אתם מודים לי בנותן עירובו במערה, שאין לו אלא ממקום עירובו אלפים אמה?	אמר להן רבי עקיבא:											⚡	סא.
אימתי - בזמן שאין בה דירין, אבל יש בה דירין - מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה. נמצא קל תוכה מעל גבה.	אמרו לו:											!	סא.
ולמודד שאמרו נותנין אלפים אמה - שאפילו סוף מדתו כלה במערה.													סא.
שבת בעיר חריבה - לרבנן מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה. הניח את עירובו בעיר חריבה - אין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה.	רב יהודה אמר שמואל:											♦	סא:
אחד שבת ואחד הניח - מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה.	רבי אלעזר:											♦	סא:
אי אתם מודים לי בנותן את עירובו במערה, שאין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה?	מיתיבי: אמר להן רבי עקיבא:											⚡	סא:
אימתי - בזמן שאין בה דירין	אמרו לו:											!	סא:
הא באין בה דירין - מודו ליה												⚡	סא:
מאי אין בה דירין - אינה ראויה לדירה.												!	סא:
שבת בעיר, אפילו היא גדולה כאנטיוכיא, במערה, אפילו היא כמערת צדקיהו מלך יהודה - מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה.	תא שמע:											⚡	סא:
קתני עיר דומיא דמערה, מה מערה חריבה, אף עיר חריבה, ושבת - אין, אבל הניח - לא.												⚡	סא:
מני?												^	סא:
אילימא רבי עקיבא												!	סא:
מאי איריא חריבה? אפילו ישיבה נמי												⚡	סא:
אלא לאו - רבנן. וטעמא דשבת - אין, אבל הניח - לא												⚡	סא:
לא תימא עיר דומיא דמערה, אלא אימא: מערה דומיא דעיר. מה עיר ישיבה - אף מערה ישיבה. ורבי עקיבא היא												!	סא:
אין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה, ובשבת מודי.	דאמר: [רבי עקיבא]											!	סא:
והא כמערת צדקיהו קתני												⚡	סא:
כמערת צדקיהו, ולא כמערת צדקיהו. כמערת צדקיהו - גדולה, ולא כמערת צדקיהו - דאילו התם חריבה, והכא ישיבה.												!	סא:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה ■
--	---

Talmud Navigator

עירובין-כיצד מעברין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
מר יהודה אשכחניהו לבני מברכתא דקא מותבי עירובייהו בני כנישתא דבי אגובר.	[בני מברכתא]										◊	◊	:סא
גוו ביה טפי, כי היכי דלישתרי לכו טפי.	[מר יהודה]										◊	◊	:סא
פלגאנה בעירובין לית דחש להא דרבי עקיבא.	[מר ליה רבא]										■	◊	:סא
הדרן עלך כיצד מעברין												◊	

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חילקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

עירובין-הדר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
הדר עם הנכרי בחצר, או עם מי שאינו מודה בעירוב - הרי זה אוסר עליו .	[ר"מ]										◆	◆	מ
לעולם אינו אוסר עד שיהו שני ישראלים אוסרין זה על זה.	רבי אליעזר בן יעקב:										◆	◆	סא
מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלים, ואמר לנו אבא: מהרו והוציאו את הכלים למבוי עד שלא יוציא ויאסר עליכם.	רבן גמליאל:										○	■	סא
מהרו ועשו צרכיכם במבוי, עד שלא יוציא ויאסר עליכם.	רבי יהודה אומר בלשון אחר:										■	◇	סא
בשלמא רבי מאיר קסבר: דירת נכרי שמה דירה, ולא שנא חד ולא שנא תרי. אלא רבי אליעזר בן יעקב מאי קסבר? אי קסבר דירת נכרי שמה דירה - אפילו חד נמי ניתסר ואי לא שמה דירה - אפילו תרי נמי לא ניתסר	יתבי אבוי בר אבין ורב חיננא בר אבין, ויתבי אבוי גבייהו. ויתבי וקאמרי:											⌢	ג סב
וסבר רבי מאיר דירת נכרי שמה דירה?	אמר להו אבוי:										⌢	!	סב
הצירו של נכרי - הרי הוא כדיר של בהמה	והתניא:										⌢	!	סב
אלא דכולי עלמא דירת נכרי - לא שמה דירה, והכא בגזירה שמא ילמד ממעשיו קא מיפלגי											!	!	סב
כיון דנכרי חשוד אשפיכות דמים, תרי דשכיחי דדיירי - גזרו בהו, חד לא שכיח - לא גזרו ביה רבנן.	רבי אליעזר בן יעקב סבר:										◆	■	סב
זמנין דמקרי ודייר.	רבי מאיר סבר:										◆	■	סב
אין עירוב מועיל במקום נכרי, ואין ביטול רשות מועיל במקום נכרי עד שישכיר, ונכרי לא מוגר.	ואמרו רבנן:										!	!	סב
מאי טעמא?											^		סב
אלימא משום דסבר: דלמא אתי לאהזוקי ברשותו											!		סב
הניחא למאן דאמר שכירות בריאה בעינן, אלא למאן דאמר שכירות רעועה בעינן מאי איכא למימר?											⌢		סב
שכירות בריאה	דאתמר, רב חסדא:										◆	⌢	סב
שכירות רעועה.	רב ששת:										◆	⌢	סב
מאי רעועה, מאי בריאה?											^		סב
אלימא: בריאה - בפרוטה, רעועה - פחות משוה פרוטה											!		סב
מי איכא למאן דאמר מנכרי בפחות משוה פרוטה לא?											⌢		סב
הווי יודעין ששוכרין מן הנכרי אפילו בפחות משוה פרוטה.	והא שלח רבי יצחק ברבי יעקב בר גיורי משמיה דרבי יוחנן:										⌢	■	סב
בן נח נהרג על פחות משוה פרוטה, ולא ניתן להשבון	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										⌢	■	סב
אלא: בריאה - במוהרקי ואבורגני, רעועה - בלא מוהרקי ואבורגני.											!		סב
הניחא למאן דאמר שכירות בריאה בעינן, אלא למאן דאמר שכירות רעועה בעינן, מאי איכא למימר?											⌢		סב
אפילו הכי חשיש נכרי לכשפים ולא מוגר.											!		סב
הצירו של נכרי הרי הוא כדיר של בהמה, ומותר להכניס ולהוציא מן חצר לבתים ומן בתים לחצר. ואם יש שם ישראל אחד - אוסר, דברי רבי מאיר.	גופא: [ר"מ]										◆	■	סב
לעולם אינו אוסר, עד שיהו שני ישראלים אוסרים זה על זה.	רבי אליעזר בן יעקב:										◆	■	סב
הצירו של נכרי הרי הוא כדיר של בהמה.	אמר ר:										■		סב

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והורה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

עירובין-הדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
הדר עם הנכרי בחצר הרי זה אוסר עליו	והא אנו תנן:									ז												סב:
לא קשיא הא - דאיתיה, הא - דליתיה.										!												סב:
ומאי קסבר?										^												סב:
אי קסבר דירה בלא בעלים שמה דירה										!												סב:
אפילו נכרי נמי ניתסר.										ז												סב:
ואי קסבר: דירה בלא בעלים לא שמה דירה										!												סב:
אפילו ישראל נמי לא ניתסר										ז												סב:
לעולם קסבר: דירה בלא בעלים - לא שמה דירה. וישראל, דכי איתיה - אסר, כי ליתיה - גזרו ביה רבנן. נכרי, דכי איתיה - גזירה שמא ילמד ממעשיו כי איתיה - אסר, כי ליתיה - לא אסר.										!												סב:
וכי ליתיה לא אסר?										ז												סב:
המניח את ביתו והלך לו לשבות בעיר אחרת, אחז נכרי ואחד ישראל - אוסר, דברי רבי מאיר	והתנן: [ר"מ]									ז												סב:
התם דאתי ביומיה.										!												סב:
הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.	רב יהודה אמר שמואל:									◆	■											סב:
מנהג כרבי אליעזר בן יעקב.	רב הונא:									◆	■											סב:
נהגו העם כרבי אליעזר בן יעקב.	רבי יוחנן:									◆	■											סב:
קיימא לן, משנת רבי אליעזר בן יעקב קב ונקי, ואמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבי אליעזר בן יעקב. מהו לאורווי במקום רבו?	אבוי לרב יוסף:									^												סב:
אפילו ביעתא בכותחא בעי מיניה מרב חסדא כל שני דרב הונא, ולא אורי.	אמר ליה: [רב יוסף]									!												סב:
כגון מגלת תענית, דכתיבא ומנחא, מהו לאורווי באתריה דרביה?	רב יעקב בר אבא לאביי:									^												סב:
אפילו ביעתא בכותחא בעי מיניה מרב חסדא כל שני דרב הונא ולא אורי.	אמר ליה [אביי], הכי אמר רב יוסף:									!												סב:
רב חסדא אורי בכפרי בשני דרב הונא.	[רב חסדא]									O												סב: